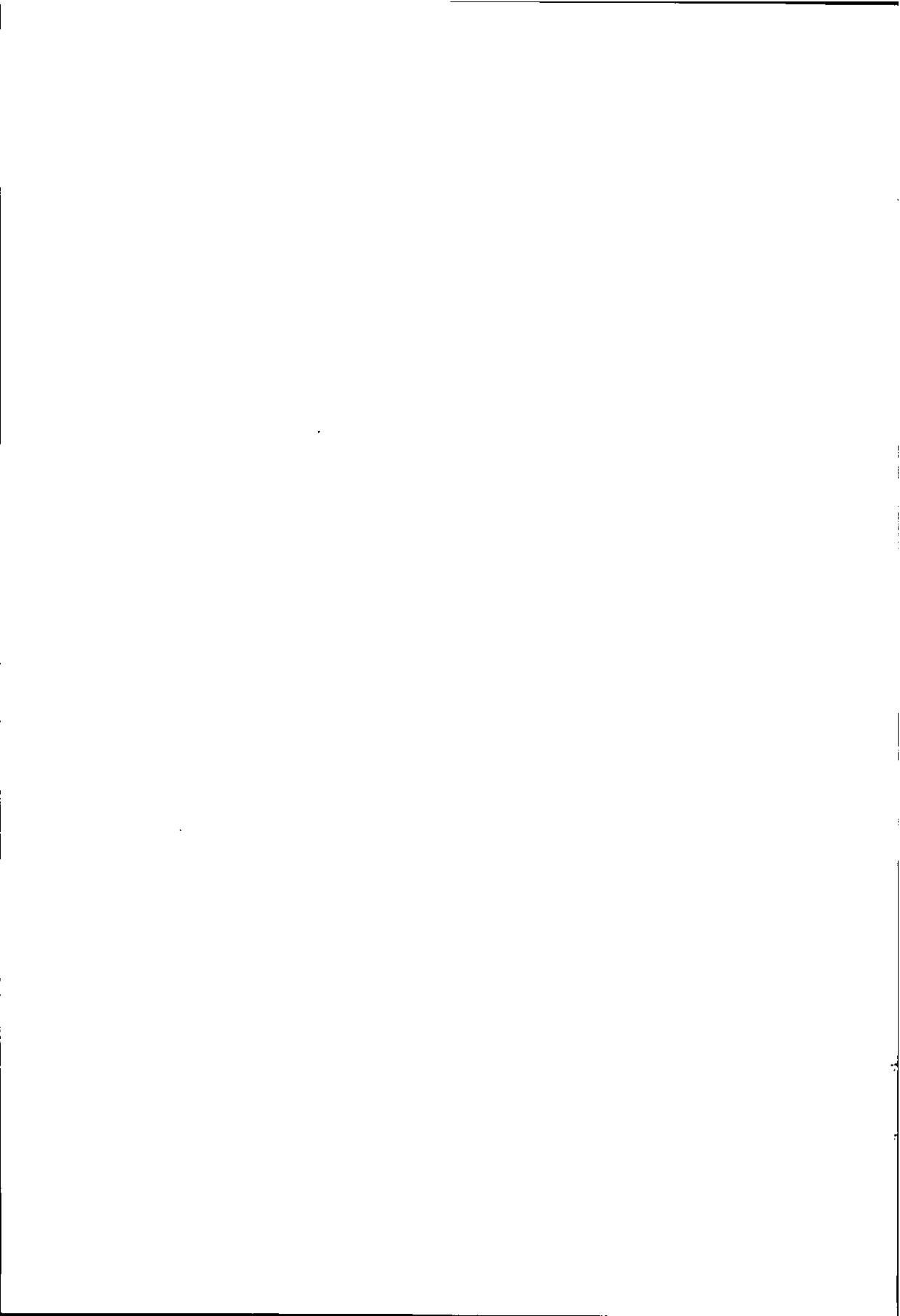

270 398/85

Stöd till särskilt skuldtungda jordbrukare

Lantbruksstyrelsens allmänna råd 1985:2

<u>Innehållsförteckning</u>	<u>Sid</u>
1 FÖRFATTNINGSTEXT	5
2 STÖD TILL SÄRSKILT SKULDTYNGDA JORDBRUKSFÖRETAG	7
Bakgrund	7
3 STÖDETS SYFTE OCH OMFATTNING	7
3.1 Stödets syfte	8
3.2 Företag som startats 1975-1980	8
3.3 Större investering i fast egendom (1975-1980)	8
4 ALLMÄNNA VILLKOR	9
5 SÄRSKILDA VILLKOR	11
6 STÖDFORM	11
7 STÖDETS STORLEK	12
8 ÖVRIGA VILLKOR FÖR STÖD	13
9 UPPSÄGNING AV LÅN	13
10 ANSÖKAN OM LÅN	15
11 EFTERGIFT AV FORDRAN	16
12 BESVÄR	16
13 FÖRESKRIFTER OCH VERKSTÄLLIGHET	16

1 FÖRFATTNINGSTEXT

SFS 1985: 673

Utkom från trycket
den 9 juli 1985

Förordning om stöd till särskilt skuldtynгда jordbruksföretag;

utfärdad den 27 juni 1985.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 § Enligt denna förordning kan i mån av tillgång på medel stöd lämnas till den som under åren 1975–1980 har startat ett jordbruksföretag eller under denna tid har gjort större investeringar i fast egendom som är avsedd för jordbruksdrift.

2 § Stöd får lämnas endast till sådana företag som uppfyller de allmänna förutsättningarna för statligt stöd enligt förordningen (1978: 250) om statligt stöd till jordbrukets rationalisering.

Om det finns särskilda skäl får lantbruksstyrelsen medge att stöd lämnas, även om förutsättningarna i första stycket eller 1 § inte är uppfyllda.

3 § Stöd får lämnas endast till företag som inte förmår bära sina egna kapitalkostnader och vars ekonomiska svårigheter huvudsakligen beror på omständigheter som företagaren inte råder över.

4 § Stödet lämnas i form av lån som är ränte- och amorteringsfritt till dess företaget har förutsättningar att bära kostnaderna för lånet.

5 § Lånets storlek bestäms efter utredning om företagets behov av ekonomiskt stöd. Lån får lämnas med högst 750 000 kronor och lägst 100 000 kronor.

6 § Lånet skall förenas med de villkor som behövs för att syftet med stödet skall uppnås.

7 § Lånet får sägas upp om

1. lånet har beviljats på grund av oriktiga eller vilseledande uppgifter från låntagaren,
2. låntagaren bryter mot de villkor eller andra föreskrifter som gäller för lånet,
3. det i övrigt inträffar omständigheter som leder till att låntagaren med hänsyn till syftet med lånet uppenbarligen inte bör få ha kvar lånet.

¹ Jfr prop. 1984/85: 166, JoU 33, rskr 393.

8 § Frågor om lån prövas av lantbruksstyrelsen efter yttrande av lantbruksnämnden. Efter lantbruksstyrelsens bestämmande får frågor om lån prövas av lantbruksnämnden.

Ansökan om lån skall ha kommit in till lantbruksnämnden senast den 30 september 1985, om inte lantbruksstyrelsen på grund av särskilda skäl medger att ansökan får ges in senare.

9 § Lantbruksstyrelsen får biträda ackord eller på annat sätt efterge en fordran som har uppkommit på grund av denna förordning.

10 § Lantbruksnämndens beslut enligt denna förordning får överklagas hos lantbruksstyrelsen genom besvär.

Lantbruksstyrelsens beslut i dit överklagade frågor får inte överklagas. Andra beslut av styrelsen får överklagas hos regeringen genom besvär.

11 § Lantbruksstyrelsen får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft två veckor efter den dag då förordningen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling.

På regeringens vägnar

SVANTE LUNDKVIST

Rolf Strömberg
(Jordbruksdepartementet)

2 STÖD TILL SÄRSKILT SKULDTYNGDA JORDBRUKSFÖRETAG

Bakgrund

Jordbruksutskottet anför i sitt betänkande 1984/85:3 bl a "Utskottet vill i detta sammanhang peka på att vissa lantbruksföretag på grund av sin skuldsättning hamnat i särskilda svårigheter i den ekonomiska utveckling som följde under senare delen av 1970-talet trots att de etablerats i enlighet med de statliga myndigheternas rådgivning och stöd och i övrigt är välskötta.

Lantbruksstyrelsen har på regeringens uppdrag inventerat behovet av särskilda åtgärder för att dessa företag skall kunna bestå och på sikt bli lönsamma.

På basis av denna inventering föreslår utskottet att 40 miljoner kronor skall anvisas för sådana insatser. Det bör ankomma på lantbruksstyrelsen att finna lämpliga former för dessa åtgärder".

Enligt lantbruksstyrelsens bedömning är antalet sådana företag störst i norra Sverige. Mot bakgrund av den regionalpolitiska målsättningen för norra Sverige och bristen på nya brukare med erforderligt eget kapital torde också stödinsatser i detta område vara mest angeläget. Med hänsyn härtill kommer styrelsen att fördela huvuddelen av de tillgängliga medlen till denna del av landet.

På grund av riksdagens beslut har regeringen utfärdat förordningen (1985:673) om stöd till särskilt skuldtungda jordbruksföretag. I det följande kommenterar lantbruksstyrelsen regeringens förordning och ger synpunkter på dess tillämpning.

Dessa allmänna råd är att anse som tjänsteföreskrift till den del de innehåller handlingsregler för lantbruksnämnderna.

3 STÖDETS SYFTE OCH OMFATTNING

- 1 § Enligt denna förordning kan i mån av tillgång på medel stöd lämnas till den som under åren 1975-1980 har startat ett jordbruksföretag eller under denna tid har gjort större investeringar i fast egendom som är avsedd för jordbruksdriften.

3.1 Stödets syfte

Syftet med stödet är att i tid genom finansiell rekonstruktion undvika en betalningsinställelse. Genom stödet får företaget en andhämtningspaus och bör efter stötidens utgång åter kunna bära sina kapitalkostnader.

I samband med prövningen av stödet bör företagets produktions tekniska och finansiella situation ses över.

3.2 Företag som startats 1975–1980

Stödet omfattar jordbrukare som under perioden 1975–1980 har etablerat sig som jordbrukare genom förvärv av ett jordbruksföretag eller kombinerat jord- och skogsbruksföretag eller genom arrende av ett jordbruksföretag. Avgränsningen i tiden sammanfaller med de regler som tillämpats i samband med räntestöd. Till företag som startat efter 1980 har etableringsstöd kunnat lämnas.

Tillträde av brukningsenheten skall ha skett under perioden 1975–1980. Om det inte är uppenbart att tillträdet har skett under perioden 1975–1980 bör sökanden med förvärvshandling eller arrendekontrakt verifiera tillträdesdagen.

Etableringen som jordbrukare sker i vissa fall successivt. Sökande som under perioden 1975–1980 förvärvat tidigare arrenderad brukningsenhet får anses uppfylla kravet på nyetablering även om tillträdet som arrendator skett före 1975.

Sökande som förvärvat brukningsenhet som han tidigare varit delägare i får anses uppfylla kravet på nyetablering om den under 1975–1980 förvärvade delen utgör minst hälften av brukningsenheten. Den här situationen kan vara aktuell framför allt vid släktförvärv. Sökanden kan exempelvis genom arv före 1975 ha blivit delägare i brukningsenheten och under perioden 1975–1980 förvärvat övriga ägares andelar.

3.3 Större investering i fast egendom (1975–1980)

Sökande som har etablerat sig som jordbrukare före 1975 och därför inte uppfyller kravet på nyetablering kan ändå komma i fråga för stöd om större investering har gjorts i fast egendom under perioden 1975–1980. Investeringen skall vara avsedd för jordbruksdriften.

Med investering i fast egendom avses i detta sammanhang nyinvestering i driftsbyggnader, byggnadsinventarier, markinventarier och markanläggningar samt i vissa fall tillskotts-

förvärv av mark. Nyinvestering i brukarens bostad medräknas inte eftersom sådana investeringar i regel inte är avsedda för jordbruksdriften. Däremot medräknas nyinvesteringar i personalbostäder. Till nyinvestering räknas belopp som förts upp på avskrivningsplan under den aktuella perioden eller förts till inventariers konto.

Tillskottsförvärv av mark får medräknas i begreppet fast egendom, om förvärvet utgör en del av företagets utveckling och har kombinerats med nyinvesteringar i ekonomibyggnader eller markanläggningar. Tillskottsförvärvet måste bestå av åkermark eller en kombination av åker- och skogsmark, där åkerdelen inte är alltför obetydlig.

Begreppet större investering bör ses mot bakgrund av brukningsenhetens storlek. Med större investering bör avses en eller flera investeringar i anläggningstillgångar samt mark i sådana fall då marktillskott kan medräknas. Åger sökanden huvuddelen av brukningsenheten skall investeringssumman under 1975-1980 uppgå till sammanlagt minst följande belopp.

Brukningenshetens areal ha åker	Sammanlagd investering minst kr
- 30	300 000
31 - 50	400 000
51 -	500 000

Arrendatorer på brukningsenheter, som har varit eller kan förväntas bli utarrenderade under en längre period (ex kyrkans och domänverkets jordbruksfastigheter), gör i vissa fall större investeringar på den arrenderade brukningsenheten. I framför allt norra Sverige utgörs många brukningsenheter av i huvudsak arrenderad åker. I de fall investeringen sker på en arrenderad fastighet eller på ägd fastighet, som ingår i en brukningsenhet bestående av i huvudsak arrenderad åker, bör med större investering avses sammanlagt minst 200 000 kr. Dock bör, om den ägda fastigheten ensam kan betraktas som ett arealmässigt utvecklat företag, kravet på investeringens storlek anpassas efter den ägda fastighetens åkerareal enligt vad som angetts ovan beträffande i huvudsak ägda brukningsenheter.

4 ALLMÄNNA VILLKOR

2 § Stöd får lämnas endast till sådana företag som uppfyller de allmänna förutsättningarna för statligt stöd enligt förordningen (1978:250) om statligt stöd till jordbrukets rationalisering.

Om det finns särskilda skäl får lantbruksstyrelsen medge att stöd lämnas, även om förutsättningarna i första stycket eller 1 § inte är uppfyllda.

Stöd utgår endast till företag som uppfyller de allmänna förutsättningarna enligt 4-12 §§ i rationaliseringsförordningen. Detta innebär att kraven på huvudsaklig sysselsättning och inkomst skall vara uppfyllda liksom kraven på yrkeskunskaper och behov av stöd. Vid bedömning av om kravet på huvudsaklig sysselsättning och inkomst är uppfyllt bör man, för de företag som det nu är fråga om, bortse från om brukaren tillfälligt har sysselsättning utanför brukningsenheten. Med hänsyn till de ekonomiska svårigheter som företag som är i behov av stöd befinner sig i kan sökanden i vissa fall ha skaffat sig förvärvsarbete utanför brukningsenheten för att förbättra företagets ekonomi. Detta bör inte medföra att sökanden av den anledningen inte skall kunna komma i fråga för stöd.

Nuvarande brukare skall ha goda förutsättningar att driva företaget vidare om kapitalkostnaden reduceras. Det bör även framstå som angeläget att nuvarande brukare fortsätter med driften jämfört med att företaget byter ägare. Sökandens yrkeskunskaper skall alltså bedömas med hänsyn till hur företaget hittills drivits och vederbörandes förutsättningar för fortsatt drift.

De allmänna bestämmelserna i rationaliseringsförordningen innehåller också krav på utvecklingsbarhet. Stöd kan lämnas till utvecklade, utvecklingsbara och begränsat utvecklingsbara företag men i regel inte till företag som inte är utvecklingsbara. Se nedan "Särskilda skäl".

Företag som gjort investeringar för svin, ägg eller broiler av sådan omfattning att de inte skulle kunnat komma i fråga för statligt stöd eller har investerat på ett sådant sätt, att de har en klar obalans mellan animalieproduktion och arealunderlag och därmed inte uppfyller kravet på utvecklingsbarhet, bör inte heller erhålla stöd.

Jordbruksföretag, där brukaren beviljats glesbygdsstöd (SFS 1982:578 eller motsvarande tidigare författning), torde i allmänhet kunna betraktas som begränsat utvecklingsbara företag och därmed kunna komma i fråga för stöd.

Om särskilda skäl föreligger kan kraven på att de allmänna villkoren i rationaliseringsförordningen (1978:250) skall vara uppfyllda efterges. Stor restriktivitet bör iaktas när det gäller att med hänvisning till särskilda skäl frångå tidsperioden 1975-1980. Det kan emellertid förekomma fall, exempelvis om det för företag som startat efter år 1980 uppstått stora ekonomiska förluster genom skördeskador eller stora kursförluster genom utlandslån, då stöd får anses motiverat.

5 SÄRSKILDA VILLKOR

3 § Stöd får lämnas endast till företag som inte förmår bära sina egna kapitalkostnader och vars ekonomiska svårigheter huvudsakligen beror på omständigheter som företagaren inte råder över.

Vid bedömning av företaget skall samma synsätt tillämpas som vid bedömningen av ett ackordsärende. Företagets svårigheter ska inte vara självförvållade.

Stöd enligt denna förordning skall inte lämnas om:

1. företagets produktionsnivå är onormalt låg för området
2. investeringar gjorts i maskiner och anläggningar som ej kan anses vara företagsekonomiskt befogade
3. uttaget ur företaget för privat konsumtion varit onormalt högt.

I stället för stöd enligt förordningen bör ett ackordsförfarande prövas om:

1. företaget inställt betalningarna eller befinner sig i en situation då detta bedöms vara nära förestående
2. företaget har oprioriterade korta skulder överstigande 200 000 kr
3. den skuldnedsättning som erfordras för företagets rekonstruktion överstiger 750 000 kr.

Företag som har ekonomiska förutsättningar att bära sina kostnader kan ej erhålla stöd. Vid en bedömning härav skall hänsyn tas även till maka/makes/sammanboendes tillgångar och inkomster i de fall dessa är av sådan storleksordning att de är av betydelse i sammanhanget.

6 STÖDFORM

4 § Stödet lämnas i form av lån som är ränte- och amorteringsfritt till dess företaget har förutsättningar att bära kostnaderna för lånet.

Det lån som beviljas skall användas för att avlyfta de skulder som har de oförmånligaste villkoren. I första hand torde det därför bli fråga om att lyfta av de korta skulderna varvid bör beaktas att en normal andel bör behållas. Staten inlöser skulderna och övertar i tillämpliga delar lämnade säkerheter. I övrigt tas säkerheter för lånet i den mån dessa

bedöms få ett reellt värde inom överskådlig tid. Lånet löper sedan ränte- och amorteringsfritt under en tid av 5 år. Därefter omprövas villkoren för lånet.

I samband med rekonstruktionen bör företagets totala lånesituation ses över. Därvid kan det vara lämpligt att ta upp en diskussion med sökandens långivare om ränte- och amorteringsvillkoren för befintliga lån.

7 STÖDETS STORLEK

5 § Lånets storlek bestäms efter utredning om företagets behov av ekonomiskt stöd. Lån lämnas med högst 750 000 kronor och lägst 100 000 kronor.

Stödets storlek bör vara av en sådan omfattning att ett välskött företag får möjlighet att komma till rätta med sina ekonomiska svårigheter. Beräkningen av stödet skall baseras på en ekonomisk kalkyl enligt följande riktlinjer:

1. Avkastningen i produktionen beräknas på en nivå som motsvarar genomsnittet av företagets resultat de tre senaste åren. Lägsta nivå i beräkningarna skall dock vara den som motsvarar områdets medelavkastning.
2. Efter rekonstruktionen bör utrymme finnas i kalkylen för årliga reinvesteringar. Något utrymme för nyinvesteringar bör däremot inte lämnas. I vissa fall kan det dock vara rimligt att lämna utrymme för investeringar nödvändiga för att produktionen skall kunna drivas på avsett sätt. Sådan kan vara silobyggnad, täckdikning av våta marker etc. Har företaget överdimensionerad maskinpark kan försäljning av vissa maskiner ingå i rekonstruktionen.
3. Hänsyn tas till möjliga och tillåtna skogsuttag samt till ev övriga inkomstkällor inom eller utanför företaget.
4. Arbetsförbrukningen i företaget bör vara balanserad. Man bör inte kräva att brukaren ska sätta in fler arbetstimmar i företaget än vad som kan anses rimligt.
5. Uttag av medel för privat konsumtion skall vara beräknat i förhållande till gjorda arbetsinsatser. Som utgångspunkt för beräkningarna av uttagets storlek kan konsumentverkets riktlinjer användas.

En beräkning görs därefter på hur stor räntebärande skuld företaget orkar bära. Det stöd som företaget är berättigat till är skillnaden mellan den verkliga räntebärande skulden och detta belopp.

Om det framräknade stödbeloppet överstiger 750 000 kronor bör andra vägar sökas för företagets rekonstruktion. Om beloppet understiger 100 000 kronor utgår inget stöd.

Det framräknade beloppet avrundas till närmaste 10 000-tal kronor.

8 ÖVRIGA VILLKOR FÖR STÖD

6 § Lånet skall förenas med de villkor som behövs för att syftet med stödet skall uppnås.

Det ankommer på lantbruksnämnderna att ställa upp de villkor, som kan vara motiverade för att syftet med stödet skall uppnås. Det kan vara fråga om villkor som gör det möjligt att kontrollera verksamheten, exempelvis att resultaträkning samt balansräkning eller liknande handlingar tills vidare årligen skall tillställas eller vara tillgängliga för lantbruksnämnden. Därutöver kan det i vissa fall vara befogat att kräva att likviditetsbudget upprättas och insändes till nämnden antingen årligen eller, om det bedöms nödvändigt, med kortare intervall. Det kan i många fall vara motiverat att förena stödet med villkor som gör det möjligt för nämnden att utöva en hårdare styrning av företaget. Styrningen skall dock inte försvåra brukarens möjligheter att effektivt driva företaget utan får närmast ses som en markering från lantbruksnämndens sida att man bedömer det som nödvändigt att vissa åtgärder genomföres. Lantbruksstyrelsen vill erinra om cirkulärskrivelsen till lantbruksnämnderna 1984-10-14. Styrelsen påpekar där att det inte föreligger några hinder att nämnderna även föreskriver uppföljningsrådgivning vid låntagarens företag.

9 UPPSÄGNING AV LÅN

7 § Lånet får sägas upp om

1. lånet har beviljats på grund av oriktiga eller vilseledande uppgifter från låntagaren,
2. låntagaren bryter mot villkor eller andra föreskrifter som gäller för lånet,
3. det i övrigt inträffar omständigheter som leder till att låntagaren med hänsyn till syftet med lånet uppenbarligen inte bör få ha kvar lånet.

Lån får sägas upp då någon av de i 7 § angivna anledningarna föreligger. Innan uppsägning sker skall nämnden försöka förnä låntagaren att vidta de åtgärder som behövs för att uppsägningen inte skall behöva verkställas.

Bestämmelserna i 7 § sista punkten gör det möjligt för nämnden att pröva om låntagare skall få ha kvar lånet i de fall sysselsättnings- och inkomstkriteriet inte längre är uppfyllt. Övergår brukaren till i huvudsak annan verksamhet och övergången bedöms som stadigvarande bör lånet sägas upp, såvida inte sådana förändringar har inträffat att brukaren inte kan få sin huvudsakliga sysselsättning och inkomst på den aktuella brukningsenheten.

Lånet bör alltid sägas upp till betalning om låntagaren upphör med jordbruksdriften genom försäljning av brukningsenheten eller, då låntagaren är arrendator, genom arrendeverksamhetens upphörande och inventariebeståndets avyttring. I samband med uppsägning av lån under stödperioden, aktualiseras också frågan om avskrivning. Detta behandlas närmare i anvisningarna till 9 §.

Upphör en självägande brukare med jordbruksdriften genom utarrendering av åkermarken, kan det i vissa fall vara motiverat att säga upp lånet till återbetalning. Om återbetalning skall krävas bör bedömas bl a mot bakgrund av orsaken till utarrenderingen. Har låntagaren försökt men inte lyckats få balans i sin ekonomi och av denna anledning arrenderar ut åker, kan han ställas inför stora svårigheter om lånet skall återbetalas. I ett sådant läge kan det finnas skäl att låta låntagaren ha kvar lånet. Har låntagaren däremot lyckats sanera sin ekonomi men ändå väljer att upphöra med jordbruksdriften genom utarrendering av åkermarken får sådant förhållande anses ha inträffat att syftet med lånet inte längre är uppfyllt. I sådana fall bör i regel krävas att lånet återbetalas.

Det ankommer på lantbruksnämnden att säga upp lån till återbetalning om förutsättningar för låntagaren att inneha lånet inte längre föreligger. Förfarandet i samband med bevakning av statens fordran, avskrivning och eftergift av fordran avseende garantilån, avskrivningslån och lån med uppskjuten ränta regleras närmare i administrativa låneanvisningar, lantbruksstyrelsens allmänna råd 1983:4. Dessa anvisningar bör vara vägledande även vid liknande frågor som berör lån som har lämnats enligt förordningen om stöd till särskilt skuldyngda jordbrukare.

10 ANSÖKAN OM LÅN

8 § Frågor om lån prövas av lantbruksstyrelsen efter yttrande av lantbruksnämnden. Efter lantbruksstyrelsens bestämmande får frågor om lån prövas av lantbruksnämnden.

Ansökan om lån skall ha kommit in till lantbruksnämnden senast den 30 september 1985, om inte lantbruksstyrelsen på grund av särskilda skäl medger att ansökan får ges in senare.

Ansökan om stöd görs skriftligen hos lantbruksnämnden. Lantbruksstyrelsen tillhandahåller blanketter för ansökan, varav framgår vilka uppgifter som normalt bör lämnas i samband med ansökan och vilka övriga handlingar som i vissa fall bör bifogas ansökan. För att underlätta kontrollen av de uppgifter som sökanden lämnar, skall sökanden bifoga en kopia av senaste självdeklaration med tillhörande bilagor. Till ansökan skall dessutom bifogas kopia av huvudblanketten i senaste självdeklarationen för sökandens maka/Make. Vidare skall sökanden lämna en specifikation över samtliga lån som finns upptagna i kreditinrättningar. Från såväl nämndens som sökandes synpunkt torde det vara enklast att låta resp kreditinrättning fylla i de uppgifter som skall lämnas på specifikationen. Är de uppgifter som sökanden lämnar ofullständiga bör sökanden snarast uppmanas att komplettera sin ansökan.

Utöver de dokument som gäller företagets ekonomiska ställning skall också en redovisning lämnas för de tre senaste årens produktionsresultat. För mjölkproduktion kan t ex lämnas en redovisning av de tre senaste årens invägnings- eller kontrollresultat.

Ansökan om stöd skall ges in till nämnden senast den 30 september 1985. Ansökan som kommer in efter denna tidpunkt kan i regel inte tas upp till behandling. Lantbruksstyrelsen kan dock medge att om särskilda skäl föreligger, även för sent inkommen ansökan får tas upp till behandling. Som exempel på sådant särskilt skäl kan nämnas sjukdom och försenad postbefordran.

Lantbruksnämnden utreder frågor om stöd och beräknar storleken på det aktuella lånet. Därefter sänds ärendet med yttrande till lantbruksstyrelsen för beslut.

Innan någon del av lånet betalas ut, skall skriftligt kontrakt upprättas. Kontraktet skall innehålla lånebeslutets villkor samt förbehåll om att lantbruksstyrelsen har rätt att i fall som avses i 7 § helt eller delvis säga upp lånet till återbetalning.

11 EFTERGIFT AV FORDRAN

9 § Lantbruksstyrelsen får biträda ackord eller på annat sätt efterge en fordran som har uppkommit på grund av denna förordning.

Förfarandet i samband med bevakning av statens fordran, avskrivning och eftergift av fordran avseende garantilån, avskrivningslån och lån med uppskjuten ränta regleras närmare i administrativa låneanvisningar, lantbruksstyrelsens allmänna råd 1983:4. Dessa anvisningar bör vara vägledande även vid liknande frågor som berör lån som lämnats enligt förordningen om stöd till särskilt skuldyngda jordbrukare.

12 BESVÄR

10 § Lantbruksnämndens beslut enligt denna förordning får överklagas hos lantbruksstyrelsen genom besvär.

Lantbruksstyrelsens beslut i dit överklagade frågor får inte överklagas. Andra beslut av styrelsen får överklagas hos regeringen genom besvär.

13 FÖRESKRIFTER OCH VERKSTÄLLIGHET

11 § Lantbruksstyrelsen får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Aktuella nummer i serien LANTBRUKSSTYRELSENS ALLMÄNNA RÅD

Följande förteckning upptar alla aktuella nummer som före denna bok har utkommit i serien. Böckerna kan inte köpas hos lantbruksstyrelsen. De finns i bokhandeln eller kan beställas per brev (Liber distribution, Förlagsorder, 162 89 Stockholm) eller per telefon (ordertelefon 08-739 91 30).

Vid köp hos Liber tillkommer orderavgift och porto.

Nr	Titel, anmärkningar
1979:1	Jordförvärvslagen. LBS anvisningar till jordförvärvslagen (1979:230) och jordförvärvsförordningen (1979:231)
1979:3	Trädgårdsstöd, rationalisering. LBS anvisningar till förordningen (1979:427) om statligt stöd till trädgårdsnäringens rationalisering
1979:6	Skötsellagen. LBS anvisningar till lagen (1979:425) och förordningen (1979:426) om skötsel av jordbruksmark
1981:1	Offentlighet och sekretess. LBS anvisningar till sekretesslagen (1980:100) och sekretessförordningen (1980:657)
1981:2	Rationaliseringsstöd. LBS anvisningar till förordningen (1978:250) om statligt stöd till jordbrukets rationalisering
1981:4	Arrenderätt. LBS kompendium för synemän
1982:1	Etableringsstöd och räntestöd. LBS anvisningar till förordningen (1982:702) om etableringsstöd till vissa jordbrukare, m. m.
1983:1	Värdering av lantbruksfastighet
1983:2	Avvecklingsersättning. LBS föreskrifter och kommentarer till förordningen (1982:1283) om avvecklingsersättning till vissa mjölkproducenter
1983:3	Förbud mot nybyggnad av djurstallar. LBS föreskrifter och kommentarer till lag (1983:147) om förbud under viss tid mot nybyggnad av djurstallar för nötkreatur, svin och fjäderfä
1983:4	Låneadministration. Lantbruksnämndernas handläggning av lån och lånegarantier
1984:1	Jordbrukets hänsyn till naturvårdens intressen. LBS föreskrifter och allmänna råd till 6 a § lagen om skötsel av jordbruksmark
1985:1	Faktorer för värdeberäkning 1985 (ny bilaga till "Värdering av lantbruksfastighet")